

A.N.A.F. poate popri alocația de stat pentru copii | Marilena Ene

A.N.A.F. (Agenția Națională de Administrare Fiscală) poate încălca legea și nimeni nu spune nimic?

Până când nu trăiești experiențe personale, nu îți dai seama de abuzurile pe care o autoritate a statului le poate face atunci când aplică legea trunchiat!

Nimeni și nimic nu se opune ca A.N.A.F. să efectueze acțiuni de executare silită, atunci când debitorul, persoană fizică sau juridică, nu își execută la termen obligațiile fiscale rezultate din titluri de creanță fiscală, **comunicate legal și în termen** (despre comunicarea titlurilor de creanță fiscală în următorul articol), care constituie titlu executoriu.

Una dintre modalitățile de executare silită este poprirea, atât a conturilor bancare ale debitorului, cât și a veniturilor obținute de o persoană fizică (despre dubla poprire în următorul articol).

Poprirea conturilor bancare deținute de persoanele fizice este o activitate pe care A.N.A.F., în calitate de organ fiscal, o realizează în temeiul Codului de procedură fiscală, ale cărui prevederi se coroborează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

Cel puțin așa se scrie în art. 3 alin. (2) din Codul de procedură fiscală:

„(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori.”

La prima vedere, nu pare a fi o dispoziție legală care să genereze dispute juridice semnificative, însă atunci când se ajunge la executarea silită a veniturilor obținute de persoane fizice, devine foarte importantă.

Prin art. 729 din Codul de procedură civilă se stabilesc limitele urmăririi veniturilor bănești ale unui debitor, persoană fizică.

Pentru a nu greși în interpretare, preluăm mai jos textul alineatului (1) *ad litteram*:

„(1) Salariile și alte venituri periodice, pensiile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia pot fi urmărite:

- 1. a) până la jumătate din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere sau alocație pentru copii;*
- 2. b) până la o treime din venitul lunar net, pentru orice alte datorii.”*

De asemenea, nu trebuie uitat alineatul (7) din același articol, care prevede:

„(7) Alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru niciun fel de datorii.”

Cu alte cuvinte, un creditor nu poate popri veniturile din salarii ale unui debitor, persoană fizică, decât limitat, iar anumite venituri, de tipul alocației de stat, nu pot fi deloc urmărite silit.

Statul, în calitate de creditor, nu poate avea drepturi mai

mari decât alt creditor și prevederile din Codul de procedură fiscală sunt clare în acest sens. Chiar dacă am face abstracție de articolul 3 alin. (2) de mai sus, totuși există și articolul 236 alin. (4) din Codul de procedură fiscală. În acest articol se prevede: *„Sumele ce reprezintă venituri bănești ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmăririi la plătitorul venitului numai în condițiile Codului de procedură civilă, republicat, cu modificările ulterioare”*.

Interpretând juridic, coroborând aceste dispoziții din Codul de procedură fiscală și din Codul de procedură civilă, se poate trage doar concluzia că organul fiscal nu poate popri integral venitul lunar net al unui angajat și nu poate popri veniturile din alocații de stat încasate în conturile bancare.

Concluzia este răsturnată de aplicarea în practică de către A.N.A.F. a dispozițiilor legale.

În adresa de înființare a popririi standard aprobată prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 63 din 9 ianuarie 2017, astfel cum a fost modificat prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 673 din 15 martie 2018, nu este inclusă nicio referire la aceste tipuri de venituri sau la art. 236 alin. (4) din Codul de procedură fiscală.

Care este efectul practic al modului de elaborare a adresei de înființare a popririi?

Banca nu face distincție și poprește integral toate veniturile din contul persoanei fizice indiferent de titlul cu care este încasat.

De ce angajații unei bănci încalcă legea?

Pentru că adresa de înființare a popririi nu are nicio explicație suplimentară, așa cum regăsim în adresele standard de înființare a popririi transmise de către executorii

judecătorești.

Și, mai ales, pentru că în art. 336 alin. (1) lit. k) din Codul de procedură fiscală se prevede expres că nerespectarea obligațiilor ce îi revin terțului poprit, potrivit art. 236 alin. (9)-(11), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii și mari.

Concluzie: A.N.A.F. încalcă legea și contribuabilul este afectat grav, întrucât nu mai are acces la banii săi. Iar singura soluție este contestația la executare silită, care se soluționează în primă instanță în 4-6 luni, regula fiind că primul termen de judecată se stabilește la minimum 3 luni de la data înființării popririi.

Autor: Lector univ. dr. Marilena Ene